

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล ของโรงพยาบาลชุมชนในภาคเหนือ		
ชื่อผู้เขียน	นาง มารศรี	จันทร์ดี	
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. สุทัศน์หา ยิ้มแย้ม		ประธาน
	รองศาสตราจารย์ พูนทรัพย์ โตภรณ์		กรรมการ
	รองศาสตราจารย์ วิลาวัณย์ เสนารัตน์		กรรมการ
	อาจารย์ ดร. พิภพ นันทชัยพันธ์		กรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุภาพร ลิ้มโสมจิต		กรรมการ

บทคัดย่อ

การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการลดปัญหาการติดเชื้อในโรงพยาบาล การวิจัยเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล ตลอดจนปัญหาและความต้องการตั้งสนับสนุนในการดำเนินงาน ของโรงพยาบาลชุมชนในภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ คณะกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล ของโรงพยาบาลชุมชนทุกขนาด จำนวน 5 แห่ง รวมทั้งสิ้น 61 คน รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2545 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และแนวทางการสนทนากลุ่ม ซึ่งความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม ส่วนข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มวิเคราะห์เนื้อหาโดยการจัดหมวดหมู่

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในโรงพยาบาลชุมชนทั้ง 5 แห่ง มีการดำเนินงานตามกิจกรรมที่กำหนดในรูปแบบการดำเนินงานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลชุมชน ตามองค์ประกอบทั้งสามเป็นส่วนใหญ่ทุกองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 องค์การในการ

ดำเนินงานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล กิจกรรมที่ดำเนินการได้น้อยได้แก่ การจัดประชุมของคณะกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลอย่างน้อยเดือนละครั้ง การวินิจฉัยการติดเชื้อในโรงพยาบาลของพยาบาลควบคุมการติดเชื้อ และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการคือยาต้านจุลชีพของเชื้อก่อโรคแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของงานชั้นสูตรสาธารณสุข องค์ประกอบที่ 2 การเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาล กิจกรรมที่ดำเนินการได้น้อย ได้แก่ การใส่แบบบันทึกการเฝ้าระวังการติดเชื้อไว้ในแฟ้มประวัติผู้รับบริการที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาลทุกราย องค์ประกอบที่ 3 การป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายเชื้อในโรงพยาบาล ส่วนใหญ่ดำเนินการได้ตามกิจกรรมที่กำหนด มีเพียงบางกิจกรรมที่ไม่มีการดำเนินการได้แก่ การจัดเตียงในหอผู้ป่วยตามมาตรฐานที่กำหนด การจัดทางออกของขยะและผ้าปื้อนโดยเฉพาะ การแช่เครื่องมือในน้ำยาทำลายเชื้อ การบรรจุยาทำลายเชื้อในภาชนะบรรจุเข็มฉีดยาที่ใช้แล้ว และการศึกษาวิจัยด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ส่วนกิจกรรมที่มีการดำเนินการได้น้อยที่สุดคือ การล้างมือของบุคลากรก่อนปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล และก่อนทำกิจกรรมที่ต้องใส่ถุงมือ

ปัญหาสำคัญในการดำเนินงานมีทั้งด้านบุคคลและด้านอุปกรณ์ ด้านบุคคล ได้แก่ คณะกรรมการมีภาระงานมาก บุคลากรบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจและไม่เห็นความสำคัญของงานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล ผู้บริหารบางรายให้การสนับสนุนในการดำเนินงานน้อย ส่วนด้านอุปกรณ์ ได้แก่ การขาดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ นอกจากนี้โครงสร้างอาคารสถานที่ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ส่วนความต้องการสิ่งสนับสนุนในการดำเนินงานได้แก่ เอกสารตำราวิชาการ ข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ สิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติงาน และการสนับสนุนจากผู้บริหารทั้งในระดับหัวหน้างานและโรงพยาบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานคือ การให้ความรู้เฉพาะทางสำหรับพยาบาลควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาลชุมชนและการให้ปฏิบัติงานเต็มเวลา การเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลควรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งมีการส่งเสริมการทำวิจัยในเรื่องนี้ในโรงพยาบาลชุมชน

ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าโรงพยาบาลชุมชนทุกระดับควรมีการดำเนินงานป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลอย่างจริงจังโดยการสนับสนุนทั้งด้านบุคคลและอุปกรณ์ ผู้บริหารโรงพยาบาลควรมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

Thesis Title	Nosocomial Infection Prevention and Control of Community Hospitals in the Northern Region		
Author	Mrs. Marasri Chundee		
M. N. S.	Infection Control Nursing		
Examining Committee	Associate Prof. Dr. Susanha	Yimyam	Chairman
	Associate Prof. Poonsap	Soparat	Member
	Associate Prof. Wilawan	Sanaratana	Member
	Lecturer Dr. Pikul	Nantachaipan	Member
	Assistant Prof. Yupaporn	Limkosit	Member

Abstract

Prevention and control of nosocomial infection is important and necessary for decreasing the problem of nosocomial infection. This descriptive research aimed to study the practice of nosocomial infection prevention and control, as well as, problems and needs for support to manage infection control of community hospitals in the northern region. The study sample was 61 members of Infection Control Committees from five community hospitals. Data were collected during February 2002 to March 2002. Research instruments included a demographic data form and a guideline for group discussion that were validated by five experts. Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation of demographic data, whereas, data obtained from focus group discussion were categorization.

Findings of this study revealed that the majority of five community hospitals performed the activities according to the nosocomial infection prevention and control model, which consisted of three components. The first component is the organization of nosocomial infection prevention and control. The few operated practices of this component were the meeting of the

infection control committee at least once a month, diagnosis of nosocomial infection by infection control nurse, and informative provision about antibiotic-resistant organisms to relevant units by the laboratory department. The second component is the nosocomial infection surveillance. The few operated practices of this component was completing surveillance form in the patient's record. The third component is the prevention and control of micro-organisms spreading in the hospitals. The majority of the hospital committee could perform most items. Some practices were not operated, for example, standard bed management in patient department and absolute route of waste and soiled linen, using disinfectant solution for instruments, adding disinfectant in needle-sharp container for used needle, and research of prevention and control of infection. The fewest operated practices were personnel hand washing before provision nursing care and wearing gloves.

The major problems encountered by prevention and control of nosocomial infection included personnel and equipment. Regarding personnel, the problem were the busyness of Infection Control Committee; lack of knowledge, understanding and awareness of prevention and control of nosocomial infection of personnel and inadequate support from administrators. Concerning equipment, there were lack of equipments and other instruments. An inappropriated structural building for working was also indicated as a barrier. The needs of facilities were instructive documents, textbooks, and information of prevention and control of infection, facilitation and support from all level of administration. The suggestions from the committee were the provision of special knowledge, full-time work assignment for infection control nurses, systemic and continuous nosocomial infection surveillance, performance as well as, research promotion about these matters in the community hospitals.

The findings indicated that all level of community hospitals should focus on the practice of prevention and control of nosocomial infection seriously through an adequate support both personnel and equipments. Further, hospital administrators should evaluate continously personnel's practices.